

การศึกษา เรื่อง ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชนและชุมชนในการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา บ้านแม่กำปอง กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชนและชุมชนในการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค จุดอ่อน จุดแข็ง อันเกิดจากความร่วมมือดังกล่าว แล้วนำเสนอและพัฒนาตัวแบบความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชนและชุมชนในการจัด กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ในการศึกษานี้ได้ทำการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการสำรวจ ความคิดเห็นในเชิงคุณภาพ จากกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งสิ้น 58 คน จำแนกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่ม ผู้นำชุมชน จำนวน 4 คน กลุ่มชาวบ้าน จำนวน 23 คน กลุ่มของหน่วยงานภาครัฐและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 6 คน และกลุ่มของภาคเอกชน จำนวน 25 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1) ชุมชนเป็นหลักในการจัดกิจกรรมการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้วยการมีส่วนร่วม ของประชาชนในทุกขั้นตอนภายใต้การชี้นำและสร้างกระบวนการเรียนรู้ของผู้นำชุมชน โดยมี องค์กรภาครัฐและเอกชนคอยหนุนเสริมเพื่อผลงานของภาครัฐและผลกำไรของภาคเอกชน

2) การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของบ้านแม่กำปองมีจุดแข็ง คือ การหนุนเสริมด้าน การท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน จุดด้อย คือ การมี ผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้นำเชิงเดี่ยวที่ส่งผลต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของชุมชน และปัญหา คือ ชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดการประสานงานกันเพื่อ แก้ไขปัญหาของชุมชน

3) เพื่อแก้ไขจุดด้อยและปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของหมู่บ้าน แม่กำปอง ผู้ศึกษาได้เสนอและพัฒนาตัวแบบเชิงสหการสำหรับประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมี กระบวนการ ดังนี้

- ต้องอาศัยผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ทางการพัฒนาชี้นำให้เกิดการจัดกิจกรรมที่สอดคล้อง กับสภาพชุมชน เนื่องจากคนชนบทมีข้อจำกัดด้านการศึกษา

- ต้องส่งเสริมการสร้างกลุ่มผู้นำใหม่ในแต่ละด้านทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อ ลดปัญหาการผูกขาดอำนาจและการชี้นำของผู้นำเชิงเดี่ยว เกิดการถ่วงดุลอำนาจระหว่างกันในกลุ่ม ผู้นำและกลุ่มผู้นำสามารถโน้มน้าวให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญร่วมในการจัดการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์และกิจกรรมอื่นๆของชุมชน

- รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานให้ เกิดความร่วมมือระหว่างเอกชนกับชุมชนในรูปภาคีเพื่อถ่วงดุลอำนาจรัฐและทำให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการกำหนดนโยบายจากเบื้องล่างเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ABSTRACT

203660

The purposes of this study, Cooperation of Governmental Private and Community Organizations in Eco-Tourism Activity Administration: A Case Study of Baan Mae Kampong, Mae On Sub-District, Chiang Mai Province, were to (1) examine the cooperation of governmental, private and community organizations in ecotourism administration, (2) analyze problems, obstacles, weaknesses, and strength, and (3) present and develop the cooperation model.

The data of this study were gathered from academic and relevant documents and qualitative opinion survey of 58 subjects which were divided into four groups—community leaders (4), villagers (23), government sector and local government officials (6), and private sector (25).

The findings revealed that:

1. With participation of local people in every process, the community played a leading role in ecotourism activity administration. The community leaders guided and established learning processes through a support from government and private sectors.

2. The strength of Baan Mae Kampong's ecotourism administration was the support of governmental organization that was in accordance with the community efficiency. The weakness was overlapping benefits of a single leader which resulted in natural resources and environmental destruction. The problem was a lack of cooperation between the community and local government in order to solve community's problems.

3. To solve the weakness and problem occurred, the researcher had proposed and developed a multi module for a developing country. Its processes were as follows:

- There must be a leader with a development vision to establish activities which suited the community condition as the local people had limitation on their education.

- Appointing new community's economy and society leaders must be encouraged in order to reduce power monopoly and guidance from a single leader. After a balance of power emerged, the leaders could persuade local people to realize the importance of participation in ecotourism administration and other community activities.

- The central and local government must act as a middle man to encourage cooperation between private sector and the community. This would result in having an association to balance the government power. Consequently, local people would be able to form a bottom-up policy for the future practice.